

Logopēdija 3.klase (darbs ar tekstu – klausīšanās, lasīšana)

1. Klausies H. K. Andersena pasakas „Īkstīte” 1. daļu!

	Apgalvojums	Jā	Nē	Nav minēts
1.	Burvis iedeva sievietei mieža graudu.			
2.	No miežu grauda izauga puķe.			
3.	Meitenīte bija tieši Īkšķa garumā.			
4.	Meitenīte bija čakla.			
5.	Īkstīte gulēja rieksta čaulā.			
6.	Naktī pa logu ierāpās vecs krupis.			
7.	Krupis kopā ar dēlu nozaga Īkstīti.			
8.	Māte raudāja, jo Īkstīte bija pazudusi.			
9.	Krupis nolika Īkstīti ar visu gultiņu uz tuvākās lapas.			

2. Klausies pasakas 2. daļu!

Atzīmē katrā teikumā to vārdu, kas neatbilst dzirdētajam tekstam!

1. Meitenīte pamodās agri, jo viņai bija karsti / vēsi.
2. Ieraudzījusi, kur atrodas, viņa sāka skaļi raudāt / smieties.
3. Krupis ar neglīto dēlu atnāca / piepeldēja pie Īkstītes.
4. Viņi paņēma glīto gultiņu / krēsliņu un aizpeldēja.
5. Īkstīte palika viena uz ūdensrozes lapas un priecājās / raudāja.
6. Zivtiņas salasījās pie zaļās / dzeltenās lapas un pārgrauza kātu.
7. Lapa ar Īkstīti aizpeldēja augšup / lejup pa straumi.

- **Klausies visu pasaku, pabeidz un pārbaudi paveiktos uzdevumus!**

3. Izlasi visu pasakas turpinājumu (tas ir sadalīts vairākās daļās)!

A Tas bija garš ceļojums, bet ļoti interesants. Īkstīte jutās laimīga, jo no krupjiem vairs nebija jābaidās, un brauciens bija tik jauks! Saule apspīdēja ūdeni, tas laistījās tīrā zeltā un sudrabā. Visu vasaru Īkstīte pavadīja lielā pļavā. Viņa nopina no smilgām gultiņu un pakāra zem prāvas dadža lapas. Tā viņa bija pasargāta no vēja un lietus. Viņa pārtika no ziedu medus un rasas lāsēm, kas ik rītu sakrājās uz lapām.

B Pagāja vasara un rudens, pienāca barga un auksta ziema. Putni, kas tik līksmi bija dziedājuši, aizlaidās projām. Lielā dadža lapa, zem kuras Īkstīte mājāja, sačokurojās un pierāvās pie dzeltenā, savītušā kāta. Īkstīte briesmīgi sala; drēbes viņai bija noplīsušas, pati sīka. Viņa zināja, ka nosals; nekas cits nebija gaidāms. Meža malā pletās milzīgs tīrums. Labība sen jau bija novākta, tikai kaili, sausi rugāji rēgojās uz sasalušās zemes. Īkstītei rugāji šķita liels mežs. Viņa drebinājās salā un pūlējās tikt tiem cauri. Tā viņa nonāca pie lauku peles namdurvīm. Pelei tumšā pazemē bija mazs namiņš, un viņa tur dzīvoja gluži omulīgi: istaba bija silta, virtuve ērta un pieliekamais pilns ar graudiem. Nabaga Īkstīte nostājās uz sliekšņa un lūdza mazu gabaliņu miežu grauda, jo veselas divas dienas nebija ne kumosīņa baudījusi.

C – Nabaga bērns! – teica lauku pele, jo bija patiešām lādzīga un labsirdīga vecīte. – Nāc manā siltajā istabā, es tevi pamieļošu! Pelei Īkstīte iepatikās, un viņa sacīja: – Ja vēlies, vari palikt visu ziemu pie manis. Tev tikai jātur mana istaba tīra un spodra un jāstāsta man pasakas, jo tās es labprāt klausos. Īkstīte darīja visu, ko pele lika, un viņai nu klājās gluži labi.

4. Atrodi katrai teksta daļai atbilstošu virsrakstu!

A	
B	
C	

5. Atzīmē pareizo apgalvojumu atbilstoši pasakas saturam!

1. Ceļojums uz lapas bija

- nogurdinošs un garš.
- garš un garlaicīgs.
- interesants un garš.

2. Vasarā Īkstīte dzīvoja

- lielā tīrumā.
- lielā pļavā.
- mežmalas pļavā.

3. Īkstītes ēdienkartē bija

- meža ogas un rasas lāses.
- rasas lāses un ziedu medus.
- rasas lāses un viršu medus.

4. Pele piedāvāja Īkstītei

- stāstīt pasakas un uzkopt istabu.
- uzkopt istabu un dziedāt dziesmas.
- stāstīt pasakas un dziedāt dziesmas.

5. Pele dzīvoja

- nelielā alā.
- mazā namiņā.
- omulīgā namiņā.